

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z wniosku R. S.

z udziałem K. B.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 stycznia 2024 r.,

wniosku sędziego Sądu Najwyższego o wyłączenie od rozpoznania sprawy,

**przekazuje wniosek do rozpoznania Sądowi Najwyższemu –
Izbie Cywilnej.**

UZASADNIENIE

Pismem z 20 grudnia 2023 r. sędzia Sądu Najwyższego Jacek Widło, na podstawie art. 51 k.p.c., wniósł o wyłączenie od orzekania w sprawie III CZ 128/23.

Zarządzeniem z 20 grudnia 2023 r. Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Cywilnej, na podstawie art. 26 § 2 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1093 ze zm., dalej: „u.SN”), wniosek o wyłączenie został przekazany Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (k. 38 akt III CZ 128/23).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało przekazać Sądowi Najwyższemu – Izbie Cywilnej.

Po pierwsze, wyrokiem z 5 czerwca 2023 r., C-204/21, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przepis art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Po drugie, Sąd Najwyższy wyrażał już wielokrotnie pogląd, że art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z zasadami rzetelnej legislacji wynikającymi z art. 2 Konstytucji RP (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 2 sierpnia 2023 r., I NWW 198/23; z 2 sierpnia 2023 r., I NWW 271/23; z 26 lipca 2023 r., I NWW 131/23; z 19 kwietnia 2023 r., I NWW 35/23).

Po trzecie, stosowanie przepisu, którego wadliwość została formalnie stwierdzona rodzić może przewlekłość postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[as]